

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører i anden omgang.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil godt her i anden runde kommentere et par områder fra debatten.

Hr. Kamal Qureshi har jo den opfattelse, at alle danske statsborgere uanset oprindelse betragter Danmark som deres hjemland. Vi har fået mange eksempler på, at det er sådan, fra hr. Kamal Qureshi. Men sådan er det altså ikke for alle, der har fået dansk statsborgerskab, må jeg sige til hr. Kamal Qureshi.

Knap og nap var vi kommet igennem andenbehandling af denne lov, vi nu behandler for tredje gang, før det fra officiel tyrkisk side lyder, at så flyver vi bare tyrkiske lærere ind til Danmark, for at de kan undervise i tyrkisk. Det er jo et godt eksempel på, hvad enten man kan lide ordet kolonisering eller ej, at man netop gennem fætter-kusine-ægteskaber affolker landsbyer i Tyrkiet. Man kan rejse ned og se og få at vide, at de befinder sig i Danmark, at man ikke ønsker, at de skal integreres, for man skal fra den tyrkiske stats side nok sørge for, at de får lært tyrkisk først og fremmest.

Det er jo ikke at acceptere integration og acceptere, at Danmark skal være nyt fædreland. Det er jo alene, fordi man vil herop og have nogle bedre økonomiske forhold med ret til at beholde hus derhjemme og så tage hjem, når det passer en, og opretholde familiemønsteret ved i generation efter generation at gifte sig med fætter og kusine.

Det dæmmes der forhåbentlig op for nu, for det er et af momenterne i tilknytningskravet, at hvis man kan oprindelsessproget, så er det i hvert fald noget, der viser, at man uden problemer kan vende tilbage og gifte sig i hjemlandet, og så tipper det jo også med, hvor man har størst tilknytning.

Så vil jeg sige til nogle af de radikale repræsentanter, at det jo kunne lyde, som om man ikke mener, at der er religionsfrihed for det kristne flertal i Danmark. Det indtryk kunne man godt få. At der er noget, kristne ikke må sige, og de skal helst heller ikke være kristne, når de er herinde i Folketinget, så skal vi bare være politikere.

Men det er altså sådan for kristne mennesker som for muslimer, at det kan man ikke bare sådan adskille i sit sind. Men det, der er forskellen på at være luthersk kristen og være muslim, er,

at man til gengæld ikke sammenblander det. Kristendommen er forudsætningen for mange af os og har banet vejen for demokratiet, mens islams lovreligion jo er totalitær, og det er ved Menneskerettighedsdomstolen fastslået, at islamisk ret er i strid med menneskerettighederne. Læg mærke til det.

Kl. 14.40

Så vil jeg til sidst vende mig direkte til Socialdemokratiet og spørge: Kan vi nu her på falderebet få at vide: Hvad er Socialdemokratiets udlændingepolitik? Man stemmer regeringens ned. Man brugte afslutningsdebatten i går til at kritisere regeringens udlændingepolitik. Kan vi få et bud på her til sidst: Hvad er egentlig Socialdemokratiets udlændingepolitik?

Hvad nu, hvis vi havde stemt for Socialdemokratiets ændringsforslag, ville man så have stemt for regeringens forslag? Vil man ændre dette forslag, der nu bliver vedtaget, hvis man selv får flertal for det? Hvad er det, man vil i Socialdemokratiet?

Vælgerne har talt klart. De ønsker, at den politik, der er i dag, gennemføres. Hvad er det, Socialdemokratiet vil?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg vil sige, vi slipper ikke religionskrigen løs igen, så den radikale ordfører får lov at svare på angrebet, og så er der lukket. Den debat har fået så mange bemærkninger i forrige runder. Nej, det er ikke fru Elsebeth Gerner Nielsen nu, det er først hr. Kamal Qureshi.

Men jeg vil lige sige, at hvis folk kaster sig ind i religionskrigen igen, så fratager jeg dem ordet på det punkt.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil forholde mig til det politiske indhold med en meget myndig formand ved min side og spørge fru Birthe Rønn Hornbech, om det ikke netop er på grund af regeringens politik, hvor man har fjernet tilskuddet til modersmålsundervisningen af danske statsborgere i kommunerne, at Tyrkiet nu går ind og siger, at de vil tilbyde modersmålsundervisning. Er det ikke lige netop det, der fører til, at andre lande begynder at blande sig i danske interne forhold, at regeringens politik på det her område ikke går ind og tilgodeser det behov, som danske statsborgere har i forhold til at kunne tilegne sig det danske sprog?